



Kirkonpalvelija

2
2017



TAPIOLAN SEURAKUNTA



*Suomi
Finland*
100

**Armoa⁺
2017!**
Reformaatio 500 v

Tervetuloa Tapiolaan

Tapiolan kirkko on keskellä kylää. Kirkkomme ulko-ovissa lukee kolmella kielellä "Tervetuloa, Välkommen, Welcome". Kirkon ovet ovat auki aamusta iltaan, tavallisimmin klo 7-21. Kun tulen töihin tai messuun, käyn sytyttämässä kynttilän kirkkosalin ovela olevaan lähetyskynttelikköön. Siinä samalla on hyvä huokaista ja kiittää.

Sytyttäessäni kynttilää tapaan usein jonkun kirkkomme vahtimestareista. Minulle kirkonpalvelijan eli suntion työ on aina ollut lähellä sydäntä. Väitän tietäväni myös jotain kirkonpalveluskunnan työn arjesta. Siitä, että pyyntöjä tulee viime tipassa ja joskus vielä myöhemminkin. Ja silti asiat järjestyvät.

Meitä kaikkia kirkon työntekijöitä yhdistää, että olemme Suuremman palveluksessa ja seurakuntalaisia varten. Tapiolan seurakuntaan kuuluu reilut 22 500 jäsentä. Viime vuoden aikana seurakunnan jäsenmäärä vähän nousi, koska meidän alueellemme muutetaan paljon. Itse asiassa koko Tapiolan

keskusta on iso rakennustyömaa. Kirkon peruskorjausta on odotettu vuosikausia. Tämän hetkisen tiedon mukaan sen pitäisi alkaa vuonna 2019.

Tervetuloa on se ajatus, jolla haluamme suhtautua kaikkiin alueen asukkaisiin ja kaikkiin ihmisiin. Kirkossamme on paljon erilaisten kuorojen järjestämiä konsertteja. Kesäkuun alussa kirkossamme toteutettiin reformaation



merkkivuoden kunniaksi Kari Tikan säveltämä Luther-ooppera. Joka vuosi kouluikäiset tytöt ja pojat sekä vähän vanhemmat nuoret viettävät kirkkoyön. He pitävät leirin kirkossa. Tämä ei syntyisi ilman kirkonpalveluskuntaa.

Tervetuloa viettämään Kirkonpalvelijat ry:n opinto- ja koulutuspäiviä Tapiolan kirkolle. Olkaa kuin kotonanne.

*" Taas niityt vihannoivat
ja laiho laaksossa.
Puut metsän huminoivat
taas lehtiverhossa.
Se meille muistuttaapi
hyvyyttä, Jumala.
Ihmeitäs julistaapi
se vuosi vuodelta. "*
Virsi 571:2.

Päivi Linnoinen
Tapiolan seurakunnan kirkkoherra

Arvoisat Kirkonpalvelijat, vietämme vuoden 2017

**Opinto- ja neuvottelupäiviä
Espoossa 27.6.-28.6.2017
Tapiolan kirkolla.**

Tapiolan kirkko on yksi Tapiolan keskustan 1900-luvun modernia arkkitehtuuria edustavista asemakaavalla suojelluista rakennuksista. Kirkko valmistui 1965 ja sitä laajennettiin 1992. Arkkitehtinä oli professori Aarno Ruusu-vuori.

Tapiola on taiteen, kulttuurin, liikunnan ja palvelujen elävä keskus. Länsimetron valmistuttua Tapiolasta pääsee 14 minuutissa Helsinkiin.

Tervetuloa.

Uudenmaan alaosaston juhlatoimikunta

Toini Tissari Anita Nurttila
Heikki Autio Suvi-Sanna Larjo



JUHANNUSPÄIVÄ Johannes Kastajan päivä

*Kiitämme Johannes Kastajasta, järkähtämättömästä
ja nöyrästä Jumalan miehestä. Kiitämme hänen
uskollisuudestaan tehtävässä, jonka hänelle annoit.
Hän valmisti tietä Toiselle eikä halunnut itse
paistatella suosion loisteessa. Hän antoi kaiken
kunnian Hänelle, jonka Jumala oli lähettänyt.
Herra, anna meillekin uskollisuutta noudattaa sinun
tahtoasi ja saattaa päätökseen ne tehtävät, joita
varten olet meidät lähettänyt.*

Anna-Mari Kaskinen

Arkipäivän turvallisuus huolenamme

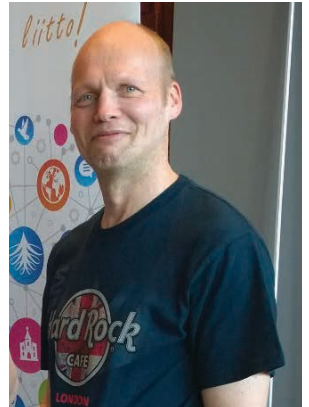
Tukholma, Manchester, Lontoo, Teheran: eurooppalaisten ja muiden suurkaupunkien aivan tavalliset asukkaat ovat järjettömän väkivallan kohteena yhä kiihtyvällä tahdilla siltä tuntuu. Suomessa ei kuitenkaan pidä olla peloissaan eikä suomalaisten pitää käpertyä oman maamme suojaan, vaan matkustella ympäri Eurooppaa ja muuta maailmaa siinä kuin ennenkin. Olemme niin turvassa kuin se suinkin on tänä päivänä mahdollista.

Ainakin ajatuksen tasolla meidän, joiden tehtävään tilojen ja asiakkaiden turvallisuus kuuluu, kannattaa varautua myös niihin asioihin, joita ei todennäköisesti koskaan tapahdu. Eihän varaa venettä kaada.

Arkipäivän turvallisuus on kuitenkin se asia, johon emme koskaan voi pa-

nostaa liikaa. Pidetään huolta, että kuväylät ja varauuskäynnit pysyvät vapaana esteistä. Tehdään paloilmittimen kuukausikokeilut ja vaihdetaan palaneet lamput. Huolehditaan keittiöiden ja vessojen hygieniasta. Nämä ovat yksinkertaisia asioita, mutta ihan joka päivä niihin pitää kiinnittää huomiota.

Arkipäivän turvallisuus on osuvana aiheena koulutuspäivillämme Espoossa juhannuksen jälkeen: juhannukseen ei tosiaan ole pitkä aika, vaikka eipä ole kesää juuri näkynyt täällä päin Suomeakaan. Onpa kuitenkin valoisaa, luonto näyttää vihreämmältä kuin koskaan ja linnut pitävät konserttiaan ympäri vuorokauden. Kyllä kesän lämpökin vielä saapuu, juhannuksena viimeistään!



Hyvää kesää, toivottavasti nähdään Espoossa!

Antti Ruuskanen

Tien raivaaja (Luuk.1: 57-66)

Suomen suvi on pääsääntöisesti kauneimmillaan juhannuksen aikaan. Silloin valon määrä on suurimmillaan ja pimeyden vaikutus pienimmillään. Tällöin ihmiset haluavat nauttia auringosta, lämmöstä ja lämpimästä säästä.

Toisaalta tuohon ajanjaksoon mahduttaa aika usein monenlaista surua ja murhetta. Valo ikään kuin sokaisee ihmisten aatokset ja mielen. Se saa ihmiset tekemään vääränlaisia valintoja. Tällöin ei aina mietitä, mikä on järkevää ja mikä ei. Juhannukseen liittyy hukkumisia, väkivallantekoja, rattijuopumuksia ja pienten lasten huostaanottoja. Päih-teillä on oma osuutensa näissä teoissa. Kaikki ei mene aina ihan putkeen.

Kaikki ei mennyt ihan putkeen Elisabetin synnyttämän pojan nimen suhteen. Tuon ajan perinteen mukaan lapselle olisi pitänyt antaa isän mukaan nimeksi Sakarias. Mutta lapsen äiti sanoi: "Ei, hänen nimekseen tulee Johannes." Paikalla olleet ihmiset sanoivat: "Eihän sinun suvussasi ole ketään

sen nimistä." Tämän jälkeen asiaa kysyttiin lapsen isältä, joka kirjoitti kirjoitustauluun: "Hänen nimensä on Johannes." Pojan isä, Sakarias, sai samalla hetkellä puhekykynsä takaisin ja puhkesi ylistämään Jumalaa.

Sukulaisten järkytykseksi Johannesesta tuli Johannes. Mutta miksi Johannes? Onko nimellä merkitystä? Raamatun aikana nimellä oli vahva merkitys. Se kertoi ihmisen olemuksesta ja elämän tarkoituksesta. Niinpä tekstimme toteaa: "Mikähän tästä lapsesta tulee?"

Nimi Johannes tarkoittaa "Jumala on armollinen, Jumala armahtaa". Hänelle Jumala oli varannut selkeän elämän tarkoituksen ja tehtävän. Hänen missiona oli kulkea Jeesuksen edellä ja raivata tietä maailman Vapahtajalle. Hän saarnasi vahvoin sanoin parannuksen tekoa ja kääntymystä. Hän kastoi Jordan virrassa ihmisiä parannuksen kasteella. Hän oli tien raivaaja, joka julistasi Kristuksen tulemistä.

Jumalan suunnitelmista kiinni pitä-

minen ei ole aina helppoa. Oma tahto ja Jumalan tahto eivät käy aina yksiin. Tämän oppivat Sakarias ja Elisabet. Kun enkeli ilmoitti heille Johannesen syntymästä, heidän oli mahdotonta uskoa siihen. He saivat muistutuksen: Sakarias menetti puhekykynsä.

Johannes Kastaja oli aikansa tien raivaaja, julistaja ja muistuttaja siitä, mikä elämässä on merkittävää ja tärkeintä. Hän oli Jumalan armon ja rakkauden avaaja. Mistähän nyt löytyisi heitä, jotka pitäisivät riittävästi meteliä sen puolesta, mikä on ihmiselämän päämäärä ja tarkoitus: oma tahto vai Jumalan tahto. Juhannus saattaa osalle meistä antaa ikävän muistutuksen siitä, kehen hallussa on lopulta elämän hallinta ja tarkoitus. Jokaisen ihmisen elämällä on oma tarkoituksensa Jumalan suunnitelmissa, vaikka se ei aina siltä tuntuisi.

"Taas niityt vihannoivat ja laiho laak-sossa. Puut metsän huminoivat taas lehtiverhossa. Se meille muistuttaapi hyvyttäs, Jumala, ihmeitäs julistaapi se vuosi vuodelta." (Virsi 571:2)

**Keijo Toivanen
Kunniasuntio**



Jokainen meistä haluaa kuulua työtä tehdessään luovaan työyhteisöön

Jos työyhteisön ilmapiiri on tulehtunut ja jos ihmissuhteet ovat päässeet lukkiutumaan, työpaikalle ei ole enää hauska mennä ja työvihtyvyys alenee huomattavasti.

Tuossa tilanteessa kesäloma on tulossa todella kreivin aikaan. Ja sitten kun ansaittu ja virkistävä loma on ohi, niin toivottavasti työpaikkasi säilyi. Pelko työn menettämisestä on koko ajan vaanimassa. Toivon myös, että keväällä väsymystä tuottanut ilmapiiri olisi taantunut. Työn loppuminen ei milloinkaan ole ainut uhka. Todellinen jaksamista syövä ilmapiiri voi sairastuttaa koko yhteisön. Yksittäisen työntekijän kohdalla paha olo vaikuttaa jopa taustaelämään.

Nyt kun elämme aikaa, jossa ihmisten arki muuttuu rajusti. Sen seurauksena ainakin mielikuvissamme jakaudumme voittajiin ja häviäjiin, väliinpuotoajiin ja jo pudonneisiin. Muutokset ovat tulleet työyhteisössäkkin jäädäkseen. Häviöjä useimmiten siirtää omat pelkonsa muiden kontolle. Syyllinen on löydettävä aina oman kehon ulkopuolelta. Parhaiten osaamme itsellemme valehtelun taidon. Kokoamme naamioita, joiden taakse on helppo pi-



loutua. Silloin häviäjän ei tarvitse tuntea itseään häviäjäksi.

Yksi työyhteisön pahimpia rooleja on kyynisyys. Rooli, jonka taakse voi piiloutua ja saada aina muut näkymään ongelmia. Jos työyhteisössä on kyynikkojen leiri, niin sen vetäjänä on aina pääkyynikko ja jäsenenä siipeilijöitä. Tuo leiri polttaa koko ilmapiirin karrelle. Pääkyynikko on täysin mustavalkoinen, joko olet puolellani tai sitten minua vastaan. Hänen käyttäytymisensä on erittäin hyökkäävää ja salakavalaa. Hän on tahtoessaan täysin kyvytön yhteistyöhön ja yhteisöllisyyden luomiseen. Hänen työajastaan suurin osa kuluu muiden seuraamiseen ja oman aseman vahvistamiseen. Pääkyynikko on aina erittäin kateellinen, eikä siedä toisten hyviä keskinäisiä suhteita.

Hän on erittäin altis työpaikkakiusaajaksi. Hän useinkin mieltelee esimiestään, mutta saman tien voi puhua hänestä selän takana paljon paha. Alemmuuden tunne on yleistä henkilöllä, jonka ammatti-identiteetti on heikko. Alemmuutta kokiessaan hän on helposti ärtyvä ja suvaitsematon toisenlaisia ihmisiä kohtaan. Työyhteisössä ärtymys kohdistuu työtovereihin ja mikä pahinta myös asiakkaisiin.



Tuollainen ilmapiiri on katkaistava välittömästi, koska kaikkien panos työhön alkaa heikentyä. Hetken kuluttua kukaan ei pysty, eikä uskallakaan tehdä työtään täydellä teholla. Työkaverit alkavat saada erilaisia, yllättäviäkin psykosomaattisia oireita. Kyynikkojen leiri porskuttaa erittäin terveenä. Hehän kokevat olevansa täysin oikeassa. He saavat voimansa väärästä lähteestä.

Työnohjauksen tarve on jo yleisesti todettu ja tunnustettu. Sen toteuttamisessa on ilmennyt melko paljon ontumista. Liian helposti ajatellaan, että ongelma on helposti ratkaistavissa. Niin onkin, mutta todellisen ongelman löytäminen ei olekaan niin helppoa. Oikealla työnohjauksella on työtyytyväisyyttä ja työvihtyvyttä lisäävä vaikutus. Työnohjaus on oppimista ja harjaantumista yhteistyöhön. Ongelman hautaaminen on kuin ansiomerkki kyynikon rintaan. Kahdenkeskinen työnohjaus olisi joskus pakollista, koska joillekin omien virheiden tunnustaminen ryhmässä voi olla liian iso kynnys.

Luova taso työyhteisössä edellyttää, että kaikki kantavat vastuun. Tullakseen luovaksi työryhmä tarvitsee kyvykkään johdon ja jatkuvan tuen. Yksi tuen muoto on työnohjaus.

Raimo Vakkuri

Kirkonpalvelustyö kohti tulevaisuutta

Kirkonpalvelijoiden keskeisiä ammattitaitovaatimuksia ovat mm. asiakaslähtöisyys, vuorovaikutus- ja yhteistyötaidot, vastuullisuus, palvelualltius ja kuuntelemisen taito. Kaikki nuo ovat vaatimuksia, jotka eivät ajan saatossa himmene.

Lähivuodet tulevat kuitenkin muuttamaan kirkon työtä ja toimintaa monin tavoin. Eri työalojen ja ammattikuntien väliset raja-aidat tulevat mataloitumaan. Kirkossa tulee oppia tekemään entistä enemmän yhteistä työtä ja yhteistyötä. On rehellisesti mietittävä, miten kirkon perustehtävän mukaista toimintaa voidaan edistää.

Perustehtävän ohella on pohdittava myös työntekijöiden osaamista. Osaamista, joka ei ole vain tietoja ja taitoja, vaan viisautta, joka on sovellettavissa tilanteesta tai olosuhteista riippumatta.

Toinen asia on hyvät vuorovaikutustaidot. Kirkon työntekijöiden on kyettävä kohtaamaan erilaisia ihmisiä, nuoria ja vanhoja, hyvinvoivia ja syrjäytyneitä, terveitä ja vammaisia sekä ihmisiä erilaisista kulttuureista.

Kolmas tärkeä taito on toimintaympäristön tunteminen ja tilannetaju. Kirkon työntekijän on ymmärrettävä, millaisessa kontekstissa hän toimii ja millaista toimintaa kulloinkin konteksti edellyttää.

On ilmeistä, että tulevaisuuden työelämä edellyttää entistä enemmän monitaitoisuutta ja valmiutta toimia monenlaisissa toimintaympäristöissä. Tulevaisuuden kirkossa työntekijät toimivat monilla nykyisillä työaloilla, mutta tekevät tehtäviä, jotka ennen kuuluivat vain yhdelle ammattiryhmälle.

Kirkonpalvelijoiden eettisissä ohjeissa sanotaan, että työssä jaksamisen ja ammatillisen itsetunnon lähtökohtana on se, että työntekijä tietää tekevänsä ammatillisesti oikein, työyhteisön kannalta tarkoituksenmukaisesti ja ihmisenä rehellisesti. Edelleen eettisissä

ohjeissa edellytetään, että kirkonpalvelija on tietoinen ammatillisesta vastuustaan kirkon työntekijänä. Osana ammattitaidon ylläpitämistä kirkonpalvelijalla on oikeus ja velvollisuus huolehtia omasta hyvinvoinnistaan ja hengellisestä elämästään. Oman ammatillisen osaamisen kehittäminen aktiivisesti on koko työuran kestävä tehtävä.

On totta, että parhaimmillaan työ on väline itsensä kehittämiseen ja toteuttamiseen. Totta on myös se, ettei työn pitäisi viedä ihmisen kaikkia voimia.

Vuonna 2016 suntion koulutuksen aloitti 117 henkilöä. Se kertoo siitä, että kirkon palvelustyötä halutaan tehdä ja siihen halutaan ammatillisesti koulutautua. Ammatillisen koulutuksen tukintorakenteen uudistuksessa suntion ammattitutkinnon osaaminen siirtyy osaksi seurakunta- ja hautauspalvelualan ammattitutkintoa. Tulevaisuuden kannalta keskeisinä osaamisen alueita ovat toiminta seurakuntalaisten kanssa, kiinteistöhoito, kulttuurihistoriallisesti arvokkaan omaisuuden hoito ja

huolto, uskonnon tunteminen ja dialogi, ihmisten kohtaaminen kriiseissä sekä erilaisten vakaumusten huomioon ottaminen.

Hyvät kirkonpalvelijat, eettisissä ohjeissanne olette viisaasti rakentaneet polkua myös tulevaisuuden kirkonpalvelustyölle. Osaamisenne on sellaista, mitä seurakunnat tarvitsevat nyt ja tulevaisuudessa. Työ ja koko elinympäristömme muuttuu koko ajan, halusimme tai emme. Elämme osana laajempaa kokonaisuutta, jossa digitalisaatio – mitä kaikkea se sitten tarkoittaa – on jo täällä. Paljon uutta on vielä edessä. Edesmenneen presidenttimme Mauno Koiviston sanoja lainaten ”Ellemme varmuudella tiedä, kuinka tulee käymään, olettakaamme, että kaikki käy hyvin.”

Hyvää kesää teille toivottaen
Paula Aaltonen
toiminnanjohtaja



Olen Ismo Korhonen, puhtausruoka- ja pesula-alojen ammatilainen. Espoon seurakuntayhtymässä ennätin työskennellä 14 vuoden ajan ja sitä ennen Helsingin kaupungilla. Nyt johdattelen Hausjärven kunnan Ruoka- ja siivouspalvelujen väkeä uuteen toimintamalliin.

Koulutusaiheesta: Hygieeninen työskentely keittiössä on tosi tärkeä juttu: Hysteeriseksi ei saa heittäytyä mutta tarkkana pitää olla, jotta me keittiöammattilaiset emme huomaaamattamme siirrä mikrobeja asiakkaan lautaselle.

Ismo Korhonen
Ruoka- ja siivouspalvelupäällikkö
Hausjärven kunta
Keskustie 2 – 4, 12100 OITTI
www.hausjarvi.fi



Kirkonpalvelijat ry:n OPINTO- JA KOULUTUSPÄIVÄT

Espoossa 27.–28.6.2017

– Arkipäivän turvallisuus seurakuntatyössä –

TIISTAI 27.6.2017

- 8.00 Tulokahvit ja ilmoittautuminen**
* Tapiolan kirkko,
Kirkkopolku 6, Espoo
- 9.00 Kesäpäivien avaus 571: 1–4**
* Seurakuntasali, Tapiolan kirkko
* Puheenjohtaja Antti Ruuskanen
* Toiminnanjohtaja Paula Aaltonen
Kirkon alat ry
* Kirkkoherra Päivi Linnoinen
* Kunniasuntio, rovasti Keijo Toivanen
Uusien Eettisten ohjeiden julkaisu
- 10.00 Turvallisuus ihmisen toimintana –
Turvallisuuskulttuurin kehittäminen**
* Rehtori Matti Waitinen
Pelastuslaitoksen Osaamiskeskus
- 11.30 Lounas 472: 1**
* Grill It!
Sokos Hotel Tapiola Garden
Tapiolankatu 3, Espoo
- 12.00 Konsertti**
* Kirkkosali, Tapiolan kirkko
- 13.00 Keittiöhygieniä**
* Srk-sali, Tapiolan kirkko
* Ismo Korhonen
Hausjärven kunta
ruoka- ja siivouspalvelupäällikkö
- 14.30 Kahvit**
* Grill It!
600: 1,2,5
- 15.00 Haastavat asiakastilanteet srk-työssä
turvallisuuden kannalta**
* Turvallisuuskouluttaja Hannu Willman
- 16.30 Vuosikokous**
* Srk-sali, Tapiolan kirkko
Kirkkopolku 6
* Vuoden Kirkonpalvelijan julkaisu
- 18.30 Päivällinen**
* Grill It!

KESKIVIIKKO 28.6.2017

- 8.00 Viikkomessu**
* Tapiolan kirkko
* Kappalainen Ossi Tervonen
- Kirkkoesittely**
* Tapiolan kirkko,
Kirkkopolku 6, Espoo
* Antti Ruuskanen
- Valokuvaus**
* Tapiolan kirkko
- 10.00 Kirkonpalvelijan tehtävät kirkoissa 932**
* Kirkkosali, Tapiolan kirkko
* Pastori Helena Turja
Seinäjoen seurakunta
- 11.30 Lounas 472: 1**
* Grill It! Sokos Hotel Tapiola Garden
Tapiolankatu 3, Espoo
- 12.30 Motivaatio jaksamisen lääkkeenä 170: 1,4**
* Seurakuntasali, Tapiolan kirkko
* Raimo Vakkuri, kouluttaja
- 14.00 Kesäpäivien päätös**
* Seurakuntasali, Tapiolan kirkko
* Puheenjohtaja Antti Ruuskanen
* Seuraavat opinto- ja koulutuspäivät
26.–27.6.2018, Tampere
Solo Sokos Hotelli Tornin Tampere,
Ratapihankatu 43, Tampere 332b
- 14.30 Lähtökahvit**
* Grill It!
Sokos Hotel Tapiola Garden
Tapiolankatu 3, Espoo

*Suomi
Finland*
100



Kirkonpalvelijan tehtävät kirkossa

Tervetuloa kielikurssille, tervetuloa oppimaan taivaallista kieltä.

Tämä kieli ei tunne sanoja, joten sinunkaan ei tarvitse opetella sanoja. Me emme kuule tätä kieltä korvin vaan silmin! Se on sanatonta kieltä, mutta se on monesti tärkeämpi ja ilmaisuvuomaisempi kieli. Sitä ymmärtävät kaikki maailman kristityt, koska sitä eivät rajoita sanat eivätkä maiden ja valtakuntien rajat.

Kirkon tehtävä on aina ollut tuoda ilmi se, mitä ei voi ilmaista. Sen vuoksi kirkon ja uskon kieli ei rajoitu vain sanoihin, vaan kirkko käyttää myös toista kieltä, symbolikieltä. Symbolikieli on hengellinen kieli. Sen sisältö on ylönousemus.

Symbolit ovat äänetöntä puhetta ja tätä kieltä kirkon työntekijän tulee ymmärtää. Kirkonpalvelija on tämän kielen opettaja ja kielenhuoltaja.

Symbolit alttarilla

Kirkon keskeisin paikka on alttari. Alttarilla onkin tärkeä asema symbolikielessä. Kirkon arkkitehtuuri tai esteettiset arvot eivät saa syrjäyttää symboleja. Työkiireiden tai seurakuntalaisten toivomusten mukaan ei tässä asiassa myöskään saisi tehdä kompromisseja.

Symbolikieli on satoja tai jopa tuhansia vuosia vanha. Yhä tänään se on elävä kieli. Siksi kertauskurssi on aika ajoin paikallaan.

Helena Turja

Pastori, Seinäjoen seurakunta



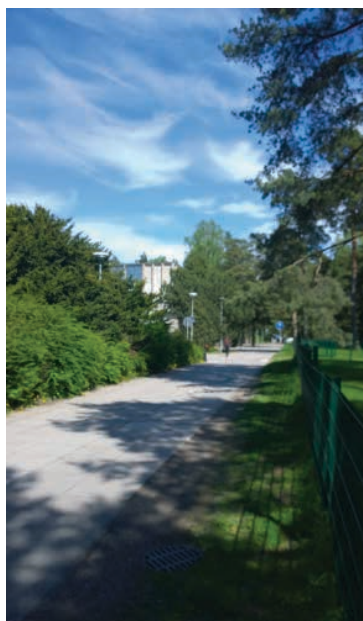
Kirkonpalvelijan uudet eettiset ohjeet

On kulunut 12 vuotta siitä, kun ensimmäisen kerran julkaistiin kirkonpalvelijan eettiset ohjeet Kirkonpalvelijat ry:n järjestämällä opinto- ja koulutuspäivillä kesäkuussa 2005 Oulussa.

Näiden kuluneiden vuosien aikana maailma on muuttunut monella tavalla. Eurooppa on joutunut pakolaisvirran näyttämöksi. Osa tuosta virrasta on kulkeutunut maahamme saakka. Samanaikaisesti terrorismi on tullut lähemmäksi meitä. Pelon ilmapiiri on lisääntynyt. Elämme monella tavalla epävarmoja aikoja. Rauha on järkkynyt.

Kirkonpalvelijan toimintaympäristö on moniarvoistunut. Eettiset kysymykset ovat hallinneet mediaa. Tasa-arvoisen avioliittolaki on Suomessa tullut voimaan. Luterilaisesta kirkosta eroaminen jatkuu. Olemme kohta lähellä 70 %. Tämä merkitsee sitä, että meitä luterilaisia ei ole enää kuin hieman alle 4 miljoonaa. Muiden uskontojen tai

kulttuurien edustajia on maassamme reilut 1,5 miljoonaa. Tämä kaikki asettaa kirkonpalvelijan työlle ihan uudet haasteet.

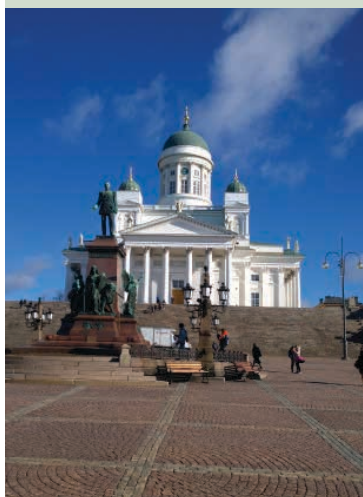


On hyvin perusteltua saattaa voimaan uudet eettiset ohjeet. Näiden ohjeiden tarkoituksena on olla kirkonpalvelijan työn tukena ja turvana. Nuo ohjeet antavat eettisen selkärangan sille työlle, mihin kirkko on kutsunut kirkonpalvelijan omalla työnkuvallaan ja toiminnallaan tuomaan julki sen, mikä on kirkon perustehtävä missä tahansa yhteiskunnallisessa tilanteessa milloinkin. Kirkonpalvelijan perustehtävä on "kirkastaa Jumalaa ja olla hyödyksi yhteiskunnalle ja kirkolle."

Nämä uudet kirkonpalvelijan eettiset ohjeet julkaistaan Kirkonpalvelijat ry:n opinto- ja koulutuspäivillä Espoossa 27.6.2017.

Keijo Toivanen
Kunniasuntio
Rovasti





Helsingin tuomiokirkko



Ristikulkue



Entinen STVL:n kuumaryhmä; vas. Matti Löppönen, Aino Sandström, Heikki Alanen ja Jouko Lahti.

Johannes Edelläkävijä

JUHANNUSPÄIVÄ

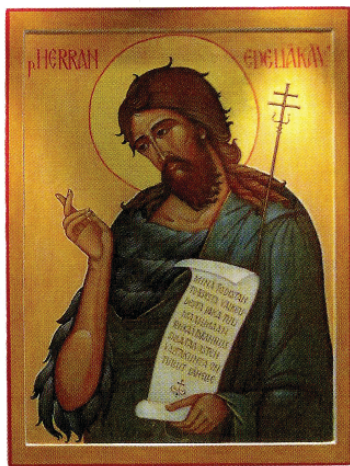
JUHANNUKSENA muistamme Johannes Kastajaa, Herran edelläkävijää. Johannes oli erämaan profeetta, saarnaaja ja totuuden julistaja. Hän valitsi uskollisuuden Jumalan käskyille, vaikka siitä seurasi oman päänsä joutuminen vadiille. Totuuden äänitorvet ovat usein kiusallisia niille, jotka eivät rakasta totuutta vaan itseään ja omia halujaan.

Parannuksen saarnaajat eivät ole suuressa huudossa tänäänkään. Kyllä heille aina vaientajat tai vaientamisen yrittäjät löytyvät. Silti mielenmuutos on hyvin keskeinen asia kristillisessä uskossa. Mielen uudistuminen ei ole vain teoreettinen asia, vaan sillä on mullistava vaikutus ihmisen elämään. On kyse elämän ja sen eri osa-alueiden hallintavallan luovuttamisesta Jumalalle.

Kun Johannes sanoo Nasaretin Jeesukseen viitaten "Hänen on tultava suuremmaksi, minun pienemmäksi" (Joh. 3:30), hän esiku-

vallisesti opettaa meille oikeaa asennoitumista Kristukseen.

Herramme sanoo yllättävästi, ettei ihmisten joukossa ole ollut ketään Johannes Kastajaa suurempaa, mutta että taivasten valtakunnassa vähäisinkin on suurempi kuin hän. Mitä siis Johannekselta puuttui? Englantilainen teologi William Barclay (1907–1978) sanoo, että vastaus tähän kysymykseen on sekä yksinkertainen että perusteisiin käyvä: Johannes ei nähnyt Kristuksen ristiä. Vaikka Johannes oli Kristuksen edelläkulkija ja hän oikein todisti Kristuksesta ja osoitti koko ajan kohti Kristusta, hän ei kuitenkaan päässyt näkemään Jumalan rakkauden täyttämää ilmestymistä. Se tapahtui vasta Golgatalalla, kun Kristus ristillä antoi henkensä koko ihmiskunnan edestä. Johannes oli parannuksen saarnaaja, mutta evankeliumin julistaminen oli mahdollista vasta pääsiäisen jälkeen.



Pyhän Herran edelläkävijän ikoni, Oulun ortodoksinen seurakuntatalo.

Ote kirjasta PYHÄSTÄ PYHÄÄN – Kirkkovuoden sanoma; Veijo Koivula

Suomen tarina

MITEN SUOMESTA TULI SUOMI



Suomi
Finland
100

Suomen matka hallan ja sotien runtelemasta köyhästä Euroopan periferiasta maailman vauraimpien hyvinvointivaltioiden joukkoon hakee vertaistaan. Selviytyminen idän ja lännen rajamaana mahdolltomilta tuntuvien vaiheiden kautta on yksi maailmanhistorian hämmästyttävimmistä tarinoista.

Olemmeko kylmän ja pimeän sitkeyttä, slaavilaisen melankolian, ruotsalaisen solidaarisuuden ja saksalaisen tehokkuuden outo risteytys, joka on oppinut pitkien etäisyyksien maassa tulemaan toimeen omillaan – ja torjumaan kaiken vieraan?

Mutta mikä on ollut Suomen selviytymisen salaisuus? Ehkä Bo Carpelan tuli kuvanneeksi jotain olennaista käyttäessään ilmaisua negatiivinen kyky. Hän tarkoitti sillä taitoa muuttaa tappio, voimattomuus ja epävarmuus henkiseksi voitoksi. Siksi tällä kaikilla haluavat yhä uudelleen katsoa elokuvan, jossa sanotaan, että toiseksi tuli pieni sisukas Suomi?

SISÄLTÄÄ 100 TARINAA JA KUVA

Tämä kirja on kirjoitettu niille, jotka pohtivat, mitä on olla suomalainen. Lähtökohtana on ajatus, että vain sellaisella kansalla, joka tuntee menneisyytensä, on mahdollisuus hyvään tulevaisuuteen. Kirja antaa helposti luettavissa välähdyksissä perustiedot Suomen historiasta.

Suomen tarina avautuu uudella tavalla Erkki Kuusamäen oivaltavissa ja hauskoissa piirroksissa ja Timo Junkkalan asiantunteissa, mutta yllättäviä näkökohtia avaavissa teksteissä.

Kirja on osa Suomen itsenäisyyden satavuotisjuhlan vuoden 2017 ohjelmaa.



1850 878-932-1671-50-2 • K1 K2 • KANSI: TESMU JUNKKALA / WWW.GST.FI • WWW.ATLASART.FI

15

» KYLLÄ SE KUULEE SUOMEN KIELEN, JOKA YMMÄRTÄÄ KAIKKEIN MIELEN »

Martti Lutherin aikaansaaman uskonpuhdistuksen vaikutukset ulottuivat nopeasti Saksasta Ruotsiin ja Suomeen. Omantunnon vallankumousta, jossa armon sanoma vapautti kiirastulen pelosta, seurasi lukutaidon opettaminen. Tuli opiskella katekismusta, laulaa virsiä ja lukea kansan kielelle käännettyä Raamattua.

Suomessa uskonpuhdistus toteutui rauhanomaisesti ilman väkivaltaa. Esivallan tuki mahdollisti uskonpuhdistuksen, mutta sen panivat toimeen kirkonmiehet. Ruotsin kuningas Kustaa Vaasa näki uskonpuhdistuksen mahdollisuutena: Hän takavarikoi kirkon »liian» omaisuuden valtiolle ja määritteli itse, mikä oli liikaa. Kirkko irtautui paa-vin vallasta, mutta sai kuninkaasta uuden käskijän.

Uskonpuhdistuksen vaikutteita oli tullut Suomeen jo ennen Mikael Agricolaa (n. 1510–1557), mutta häntä on syystä kutsuttu sekä Suomen uskonpuhdistajaksi että kirjakielen isäksi. Nuo molemmat roolit voi tunnistaa hänen lauseestaan: »Kyllä se kuulee suomen kielen, joka ymmärtää kaikkein mielen». Agricolan mukaan Jumala siis ymmärsi suomeakin.

Agricola opiskeli Wittenbergissä ja sai vaikutteita suoraan Lutherilta. Luther lähetti hänestä suosituskirjeen Kustaa Vaasalle.

Agricola teki valtavan kulttuuriteon: Hän loi kirjoitetun suomen kielen tehdessään ensimmäisen suomenkielisen aapisen, oikeastaan aapiskatekismuksen (1543). Hän julkaisi myös rukouskirjan (1544) ja käänsi Uuden testamentin (1548) ja osia Vanhasta testamentista suomeksi.

Uudesta testamentista otettiin korkeintaan 500 kappaleen painos. Lukutaito oli harvinainen ja kirja useimmille liian kallis. Mutta ratkaiseva käänne oli tapahtunut: uskonpuhdistuksen perintönä ja Agricolan ahkeralla ja taitavalla työllä suomesta tuli kirjoitettu kieli.

VIRSIKIRJA LEVITTI LUTERILAISTA USKOA KOTEIHIN

Ensimmäinen koteihin levinnyt kirja oli virsikirja. Jaako Finno toimitti ensimmäisen suomenkielisen virsikirjan vuonna 1583. Suurin osa sen sadasta laulusta oli käännöksiä, mutta joukossa oli kymmenkunta Finnon omaakin tekstiä. Finno muokkasi myös keskiaikaisen *Piae cantiones* -kokoelman luterilaiseen uskoon sopivaksi: Maria korvattiin Jeesusella.

Maskun kirkkoherran Hemmingin vuonna 1605 julkaissama toinen suomalainen virsikirja, jossa oli 250 virttä, ylsi 1600-luvulla ainakin seitsemänteen painokseen. Jotkut Hemmingin käännökset olivat aikaa kestäviä taidonnäytteitä kuten *Jesuxen muisto ihana*.

Suomea on kutsuttu maailman luterilaisimmaksi maaksi. Ahkeruutta, rehellisyyttä, vaatimattomuutta ja oikeudenmukaisuutta on pidetty sellaisina suomalaisten ominaisuuksina, joissa näkyy luterilaisen uskon vaikutus. Toivottavasti luetteloon voidaan lisätä luterilaisuuden tärkeimmät lahjat usko Jumalaan ja rakkaus lähimmäisiin, vaikka eivät ne samalla tavoin ominaisuuksia olekaan.



Kirkkopalteliija

Tervehdys Kirkonpalwelijat!

Elämme kesäkuun alkua ja ulkona on selvästi suomalainen kesä: näyttäisi tulevan kolme kuukautta hiukan huonompaa kelkkakeliä. Lunta tupruttaa ulkosalla tai ainakin rakeita. Ajatus ei tällä hetkellä hakeudu vahingosakaan uimarannoille ja lomaa kohden. Ainoa asia, joka muistuttaa loman tarpeellisuudesta on ehkä hieman väsynyt mieli pitkän talven jäljiltä.

Huhtikuun lopulla saimme viettää liittomme 60-vuotissyntymäpäivää Helsingissä ekumeenisessa hengessä. Oli ilo nähdä juhlissa ystäviä, jotka olivat saapuneet paikalle ympäri Suo-

menmaan. Tunnelma oli juhlan edessä välillä harras, välillä liikuttunut ja välillä ilmassa kaikui iloinen nauru. Kahvitilaisuudessa tutut tapasivat toisiaan ja puheensorina kävi innokkaana. Kaikki tuon päivän toiminta ja ohjelma kertoivat hyvästä tunnelmasta ja yhteisöllisyydestä. Liittomme ja sen tapahtumat ovat kaikille sen jäsenille turvasatama ja paikka, jossa voi ladata akkujaan ja saada innoitusta omaan työhön.

Seuraavan kerran tapaamme, arvoisat Kirkonpalwelijat, yhdistyksenne kesäpäivillä Espoossa. Tutustuin ohjelmaanne ja se vaikuttaa varsin mielen-

kiintoiselta. Toivottavasti jokainen saa siitä itselle jotain uutta ja voimia työhönsä. Tällä hetkellä merkittäviä asioita työelämässä ovat turvallisuus ja jakaminen. Työelämässä on monenlaisia uhkia ja varsinkin silloin, kun teemme erilaisten ihmisten kanssa töitä. Ei ole aina niin itsestään selvää, että ihmiset kohtelevat toisiaan asiallisesti tai kunnioittavasti. Asiatonta kohtelua näkee liian usein. Silloin on hyvä tietää, miten itse toimii ja suhtautuu tällaisessa tilanteessa.

Toinen tämän päivän haaste työelämässä on jaksaminen. Jo aiemmin työpaikoilla on vähennetty työvoimaa ja eläkkeelle jääneiden tilalle ei ole otettu uusia työntekijöitä. Työt on jaettu uudelleen ja kuormittavuutta on tullut itse kullekin lisää. Tämän lisäksi työpaikoille on tullut Kiky, jonka nimissä jokaiselle on tullut lisää työtunteja. Asia puhututtaa edelleen. Väsymystä tulee ja ihmiset joutuvat hakeutumaan työterveyden pakeille. Ihminen ei ole kone, vaan psykofyysinen kokonaisuus, joka kuluu ja rasittuu paineen alla. Pahimmassa tapauksessa edessä on äkkipysäys. Se laittaa aina miettimään, että onko tällaisessa menossa mitään järkeä. Kesäpäivillä saamme toivottavasti ohjeita itsestä huolenpitämiseen ja myös sen huomaamiseen, kun lajitoveri vieressä uupuu.

Ilmatieteenlaitoksen ennustuksista huolimatta rokenen toivottaa kaikille lämmintä ja aurinkoista kesää. Toivotaan, että aurinkoisia päiviä sattuu jokaisen lomalle edes muutama. Tärkeintä on silti lepo ja mukavien asioiden tekeminen, jalka lomillesi pääset.

Siunauksen toivotuksin,

Tiina Heino,
Kirkon alat
hallituksen puheenjohtaja



Kirkon alat ry

- *palveleva ammattiliitto*

Asemamiehenkatu 2, 6. krs.
00520 HELSINKI
puh. 0207 912 530
fax 0207 912 531
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi
Toimisto on avoinna ma-pe klo
9.00-15.00. Kesäaika (kesä-elokuu) klo 9.00-14.00.

Paula Aaltonen

Toiminnanjohtaja
Toimiston johtaminen, hallinto- ja
neuvotteluasiat
00400 236 881

Sok Sann Heng (Äitiyslomasijainen)

Toiminnanjohtajan assistentti
Viestintäpalvelut, toimistoapulainen
040 520 1015

Anna-Maria Numminen

Lakimies
Evl ja ort. sopimusneuvonta ja -neuvottelut, lainopillinen neuvonta, sosiaaliturva-asiat, liittojuristi
040 504 0770

Pekka Pietinen

Lakimies
Evl ja kr.järjestöjen sopimusneuvonta ja -neuvottelut, lainopillinen neuvonta, luottamusmieskoulutus
040 775 3889

Galina Voloshina

Toimistopalvelusihteeri,
Jäsenrekisteri, osoitteenmuutokset, kurssi-ilmoittautumiset
0400 882 012

Paula Antell

Järjestöasiantuntija.
Alue- ja opiskelijatoiminta, liiton kurssit, yhteydet järjestöihin, kouluttaviin laitoksiin ja opintomatkat
050 370 3683

Jaana Kovanen

Kirjanpitäjä. Talous, laskutus
0400 214 437

Juhannustulilla

Seurakunta järjesti traditionsa mukaan Juhannuskokoon. Kirkkoheran mukaan se oli perintöä Lutherilta asti. Jukaraisen vanhan isännän mieleen se toi edelleen pappilan palon, so-tavuosien aikana. Tirehtööri Putiainen toi sytykkeiksi käytössä kuluneita pyhäkouluun laulukirjoja. Itse koulu oli ollut lomalla jo lähes kymmenen vuotta lasten valinnanvapauden seurauksena. Liekkien kohotessa taivaalle veisattiin suvivirsi. Kaikki osasivat sen ja yhtyi-vät Putiaisen baritoniin. Kirkkoherran ehdotus vasta ilmestyneestä lisävi-hkosta jäi odottamaan uuden vuosituhannen vaihdosta, sillä kukaan ei ehtinyt oppia siitä kuin Onpa taivaassa tar-jona lapsillekin.

Nuorisokuoro esitti omana osuute-naan uuden versionsa Joutukaa sielut-virrestä uudessa kieli- ja sointiasussa. Teksti korostui parin pikkurummun te-hostuksesta: Tulkaa jo sielut, on aika jo veke, mullassa kivet on painona vain. Vanhempi väki ihmetteli tulkintaa, mut-ta ikuisuudesta kertovat liekit palautti-

vat entiset rippikouluajat ja nykypolvi-en metelöivä hartaus kaikkosi häiritse-mästä perinteisiä tunteita.

Putiainen istui tuntio Jakaraisen vie-ressä ja keskusteli dynaamisesti har-taus-käsitteen vesittymisestä ja pyhää oloa tukevan hiljaisuuden kaikkoami-sesta tunnelmasta rukoustenkin aika-na. Onneksi rovasti Jauhiainen piti oh-jat käsissään ja lopetti liperien täristes-sä huuliharpun soittoyritykset ja rippi-kouluväen tanssi-improvisaatiot.

Väki sai sielunrauhansa kun kirkko-kuoro lauloi tirehtööri Putiaisen jänte-vässä johdossa pari perinteistä laulua. Kokon alkaessa hiihtä nuorisokin osasi hiljentyä siunaukseen. Perinteinen har-ras tunnelma saattoi vanhemman vä-en kotimatkalta. Jotain oli kadonnut, mutta jotain olennaista myös koettu iäisen valon vertauksena liekkien ju-hannusvalkeassa.

Snap

Kymenlaakson alaosaston kesäretki

Ma 7.8. Hirvensalmelle ja Mäntyhar-julle. Hirvensalmella tutustumme Kar-tanohotelli Satulinnaan ja Mäntyharjul-la Taidekeskus Salmelaan sekä Mänty-harjun kirkkoon.

Lähtö Kotkasta klo 8 ja Kouvolasta/ Kuusankoskelta klo 9. Paluu illalla. Omakustanteinen lounas päivän aika-na. Kimppakyydit, jaetaan polttoaine-kustannukset lähtijöiden kesken. Ala-osasto kustantaa kahvitarjoilun Satulin-nassa sekä sisäänpääsyliput Taidekes-kus Salmelaan.

Sitovat ilmoittautumiset viimeistään 6.7. Jouni Honkanen puh. 050 404 7194, s-posti jouni.honkanen@evl.fi Tervetuloa!

Toimikunta

TIENRAIVAAJA

*Tietä eteenpäin raivaan
Jumalan Pojan, taivaan
Ettemme joutuisi vaivaan.*

*Annan pantiksi pääni
Erämaan huutava ääni
Heinäsiirran, hunajan lääni.*

J.S.

Kuvasatoa Kirkkopäiviltä



Lokomo-sali



Turun tori



Esittelypöydän sankarit





Muistolehto, Tapiolan kirkko. Kuvaaja: Arto Kuorikoski.

*Avaa sydämesi Jumalan siunaukselle!
Lepää vihreillä niityillä ja virvoittavien vesien rannoilla,
juo elävän veden lähteestä.
Jumalan hyvyys ja rakkaus ympäröiköön sinua kaikkina päivinä,
niin aurinkoisina kuin sateisinakin.*

Pirjo Kantala

Kirkonpalvelija

N:o 2/2017 – 64. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. - Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Toimitus:

PL 421
70101 KUOPIO
Toimitussihteeri Kari Hartikainen

Lehden taitto:

Grano Oy, Jarmo Salonen
offset.aineisto@grano.fi

Seuraava lehti:

ilmestyy ennen joulua

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu 350,-
1/2 sivua 200,-
1/3 sivua 150,-

ISSN-L 0355-8258